

Tomtebarnen

och
det gåtfulla ägget

KRISTINA SIGUNSDOTTER
MARIA LÖFGREN

Efter berättelser av Elsa Beskow

**BONNIER
CARLSEN**

ÅREN VAR HÄR och jag och mina bröder skulle följa med trädbarnen, Katja, Nutta och Pillerill, till tjärnen för att se om grodäggerna hade kläckts. Tänk så skoj det skulle bli i sommar när vi fick en massa nya grodungar att leka med.

”Ta inte genvägen över Ormbunkslunden”, sa pappa med sin strängaste röst. ”Jag såg att Zickezack har vaknat ur sin vinterdvala och han verkar vara på särskilt dåligt humör.”

”Vi lovar!” sa vi i kör, för ormen Zickezack ville vi absolut inte träffa.

Skogen var full av vårtecken. Sömniga humlor som surrade bland tussilagosolar och blommande sälj. Sädesärlan var tillbaka efter sin långa vinterresa och kvittrade glatt sitt *tsiilitt, tsiivitt*. Vi kände livet spritta i oss och kunde inte låta bli att sjunga.

APRIL, APRIL, APRIL!

*Virvelvind i håret,
spring i bara ben.
Mot vårvarma kinden,
videkiss så len.*

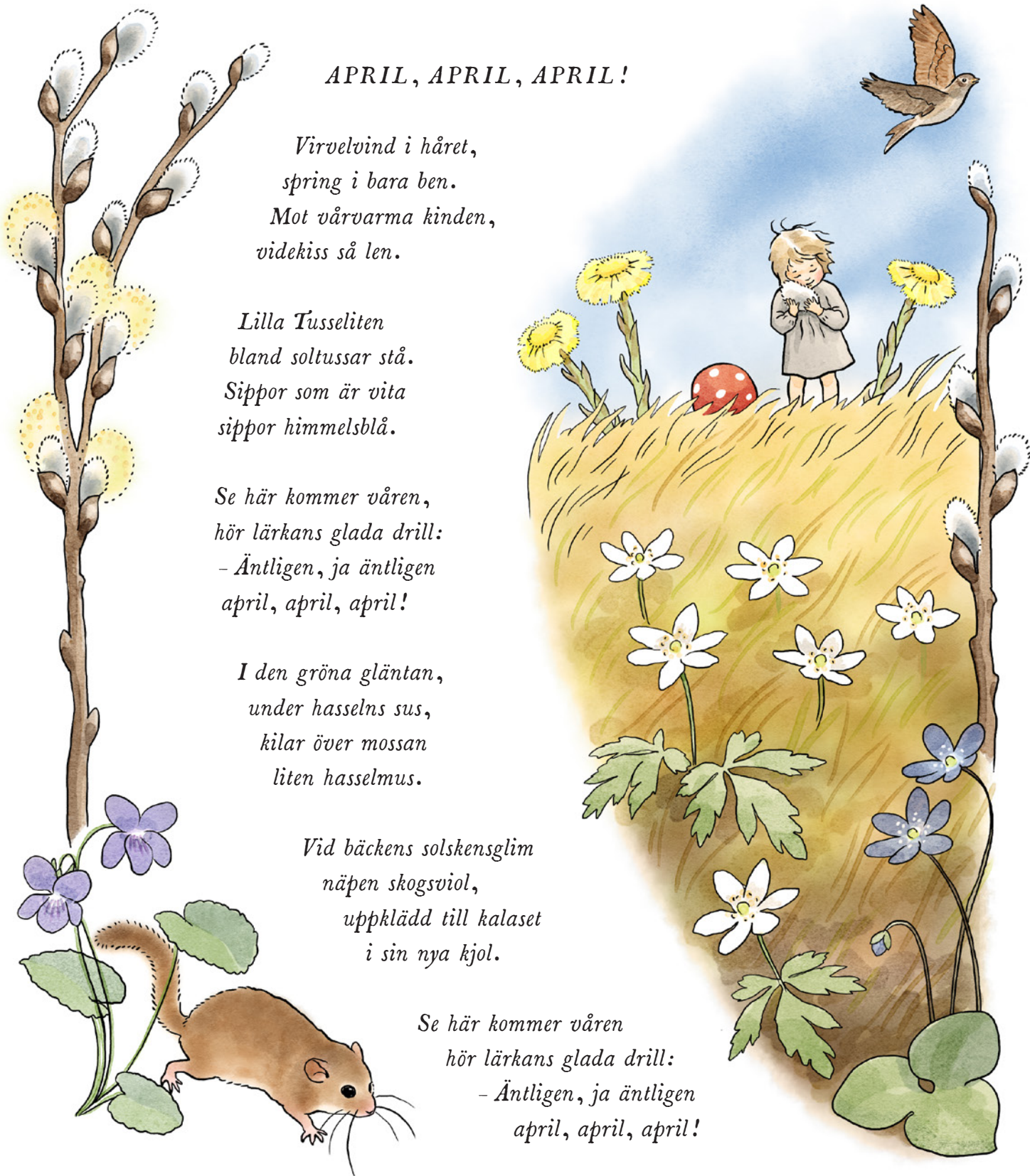
*Lilla Tusseliten
bland saltussar stå.
Sippor som är vita
sippor himmelsblå.*

*Se här kommer våren,
hör lärkans glada drill:
- Äntligen, ja äntligen
april, april, april!*

*I den gröna gläntan,
under hasselns sus,
kilar över mossan
liten hasselmus.*

*Vid bäckens solskensglim
näpen skogsviol,
uppklädd till kalaset
i sin nya kjol.*

*Se här kommer våren
hör lärkans glada drill:
- Äntligen, ja äntligen
april, april, april!*

Vi tog vägen förbi Blåsippbacken för att hälsa på Igelkottens ungar. De var i full färd med att kura ihop sig till små taggiga bollar och rulla nedför slänten för att sedan kila upp och göra om samma sak igen. Vi barn gjorde kullerbyttor bredvid, och vårsolen sken och citronfjärilarna fladdrade över allt det vårgröna.

Plötsligt hördes ett tjut.

Det var Tusse och lilla Pillerill som börjat bråka om någonting.

”Jag såg det föjst!” sa Tusse truligt.

”Du ljuger!” tjöt Pillerill.

”Vad kivas ni om?” sa jag.

Innan de hann svara såg jag det. Mellan Tusse och Pillerill, mitt bland sippornas mjuka himmelsblad, låg ett ägg.

”Vems kan det vara?” sa jag.

”Jag vet inte”, sa Pär, som annars visste det mesta om ägg. ”Jag har aldrig sett ett så blått ägg förut.”

”Det ligger inte i något bo”, sa Katja. ”Kanske är det någon som har tappat det.”

”Ni borde hursomhelst flytta på ägget så att inte Zicke Zack får syn på det”, sa Igelkotten. ”Och slukar det i ett nafs.”

Igelkottsungarna rullade skrämt ihop sig av att höra hans namn.

”Dumma ojnen Zicke Zack”, muttrade Tusse.

Jag strök försiktigt med handen över det skimrande blå skalet. Jag hade aldrig sett ett så vackert ägg förut. Vems kunde det vara?

